Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

16. ledna 2019*

„Řízení o předběžné otázce – Přístup k činnosti institucí elektronických peněz – Směrnice 2009/110/ES – Článek 5 odst. 2 a 3 – Pravidla týkající se kapitálu – Požadavky na kapitál pro výkon činností spojených s vydáváním elektronických peněz – Pojem ‚činnost spojená s vydáváním elektronických peněz' – Vydávání elektronických peněz ve prospěch prodávajícího ve výši odpovídající jmenovité hodnotě obdržených peněžních prostředků"

Ve věci C-389/17,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Nejvyšší správní soud, Litva) ze dne 21. června 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 29. června 2017, v řízení

„**Paysera LT**" **UAB**, dříve „EVP International" UAB,

za přítomnosti:

Lietuvos bankas,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, místopředsedkyně vykonávající funkci předsedkyně prvního senátu, J.-C. Bonichot, E. Regan (zpravodaj), C. G. Fernlund a S. Rodin, soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: vedoucí soudní kanceláře: M. Aleksejev, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 27. června 2018,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za litevskou vládu R. Krasuckaitė, G. Taluntytė a V. Vasiliauskienė, jakož i D. Kriaučiūnasem, jako zmocněnci,

– za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,

– za Evropskou komisi H. Tserepa-Lacombe a A. Steiblytė, jako zmocněnkyněmi,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 4. října 2018,

vydává tento

* Jednací jazyk: litevština.

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. 2009, L 267, s. 7).

2 Tato žádost byla podána v rámci řízení zahájeného na návrh společnosti „Paysera LT“ UAB, dříve „EVP International“ UAB (dále jen „Paysera“), ve věci rozhodnutí Lietuvos banko Priežiūros tarnyba (Rada dohledu Litevské banky), kterým jí bylo oznámeno varování z důvodu nevhodného použití metod pro výpočet kapitálu na některé platební transakce (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Právní rámec

Směrnice 2009/110

3 Podle bodů 2, 7 až 9 a 11 odůvodnění směrnice 2009/110:

„(2) V přezkumu směrnice [Evropského parlamentu a Rady] 2000/46/ES [ze dne 18. září 2000 o přístupu k činnosti elektronických peněz, o jejím výkonu a obezřetnostním dohledu nad touto činností (Úř. věst. 2000, L 275, s. 39; Zvl. vyd. 06/03, s. 343)] Komise zdůraznila potřebu revidovat uvedenou směrnici vzhledem k tomu, že některá její ustanovení byla považována za překážku vytvoření skutečného jednotného trhu služeb elektronických peněz a rozvoje těchto uživatelsky přívětivých služeb.

[…]

(7) Je třeba zavést jasnou definici elektronických peněz, která bude technicky neutrální. Tato definice by měla zahrnovat všechny situace, kdy poskytovatel platebních služeb poskytuje výměnou za peněžní prostředky předplacenou uchovávanou hodnotu, která může být použita k platebním účelům, protože ji třetí osoba přijímá jako platbu.

(8) Definice elektronických peněz by měla zahrnovat elektronické peníze, ať už jsou drženy na platebním zařízení, které má držitel elektronických peněz k dispozici, nebo jsou na dálku uchovávány na serveru a spravovány držitelem elektronických peněz prostřednictvím zvláštního účtu pro elektronické peníze. Tato definice by měla být dostatečně obecná, aby nebránila technické inovaci, a měla by zahrnovat nejen veškeré produkty elektronických peněz, které jsou dnes k dispozici na trhu, ale také produkty, které by mohly být vyvinuty v budoucnosti.

(9) Režim obezřetnostního dohledu nad institucemi elektronických peněz by měl být přezkoumán a uveden do souladu s riziky, kterým jsou tyto instituce vystaveny. Měl by být také uveden do souladu s obezřetnostním dohledem, kterému podléhají platební instituce podle směrnice [Evropského parlamentu a Rady] 2007/64/ES [ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. 2007, L 319, s. 1)]. V tomto ohledu by se příslušné články směrnice 2007/64/ES měly obdobně použít na instituce elektronických peněz, aniž je dotčena tato směrnice. […]

[…]

(11) Je třeba stanovit požadavky na počáteční kapitál a následný kapitál, aby byla zajištěna odpovídající úroveň ochrany spotřebitelů i řádná a obezřetná činnost institucí elektronických peněz. Vzhledem ke specifičnosti elektronických peněz by měla být stanovena doplňková metoda výpočtu následného kapitálu. Mělo by být plně ponecháno na uvážení orgánu dohledu, aby zajistil, že stejná rizika jsou u všech poskytovatelů platebních služeb posuzována stejným způsobem a že metoda výpočtu zohledňuje specifické obchodní postavení daných institucí elektronických peněz. Kromě toho je třeba stanovit, aby byly instituce elektronických peněz povinny držet peněžní prostředky držitelů elektronických peněz odděleně od peněžních prostředků instituce elektronických peněz určených na jiné obchodní činnosti. Instituce elektronických peněz by měly rovněž podléhat účinným pravidlům proti praní peněz a financování terorismu.“

4 Podle článku 2 směrnice 2009/110, nadepsaného „Definice“:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

[…]

2) ‚elektronickými penězi‘ elektronicky, a to i magneticky, uchovávaná peněžní hodnota vyjádřená pohledávkou za vydavatelem, vydaná proti přijetí peněžních prostředků za účelem provádění platebních transakcí vymezených v čl. 4 bodě 5 směrnice 2007/64/ES a přijímaná jinou fyzickou či právnickou osobou, než je vydavatel elektronických peněz;

[…]“

5 Článek 5 uvedené směrnice, nadepsaný „Kapitál“, v odstavcích 2 a 3 stanoví:

„2. Ve vztahu k činnostem uvedeným v čl. 6 odst. 1 písm. a), které nejsou spojeny s vydáváním elektronických peněz, se požadavky na kapitál instituce elektronických peněz vypočítají jednou ze tří metod (A, B nebo C) stanovených v čl. 8 odst. 1 a 2 směrnice 2007/64/ES. Vhodnou metodu určí příslušné orgány v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Ve vztahu k činnosti vydávání elektronických peněz se požadavky na kapitál instituce elektronických peněz vypočítají metodou D stanovenou v odstavci 3.

Instituce elektronických peněz musí mít vždy kapitál, který je nejméně roven součtu požadavků stanovených v prvním a druhém pododstavci.

3. Metoda D: Kapitál instituce elektronických peněz pro vydávání elektronických peněz činí nejméně 2 % průměru elektronických peněz v oběhu.“

6 Článek 6 téže směrnice, nadepsaný „Činnosti“, v odst. 1 písm. a) stanoví:

„1. Instituce elektronických peněz jsou vedle vydávání elektronických peněz oprávněny vykonávat i kteroukoli z těchto činností:

a) poskytování platebních služeb uvedených v příloze směrnice 2007/64/ES“.

7 Článek 11 směrnice 2009/110, nadepsaný „Vydávání a zpětná výměna“, v odstavcích 1 a 2 stanoví:

„1. Členské státy zajistí, aby vydavatelé elektronických peněz vydávali elektronické peníze proti přijetí peněžních prostředků ve jmenovité hodnotě odpovídající výši přijatých peněžních prostředků.

2. Členské státy zajistí, aby vydavatelé elektronických peněz na žádost držitele elektronických peněz provedli kdykoli zpětnou výměnu peněžní hodnoty držených elektronických peněz ve výši odpovídající jejich jmenovité hodnotě.“

Směrnice 2007/64/ES

8 Článek 4 směrnice 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. 2007, L 319, s. 1), nadepsaný „Definice“, stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

[…]

3) ‚platební službou‘ jakákoliv z podnikatelských činností uvedených v příloze;

[…]

5) ‚platební transakcí‘ úkon uložení, převodu nebo výběru peněžních prostředků, ať už z podnětu plátce, nebo příjemce, bez ohledu na jakékoli související povinnosti mezi plátcem a příjemcem;

[…]“

9 Článek 8 této směrnice, nadepsaný „Výpočet výše kapitálu“, v odstavcích 1 a 2 stanoví:

„1. Bez ohledu na požadavky na počáteční kapitál uvedené v článku 6 členské státy vyžadují, aby platební instituce měly vždy kapitál, jehož výše se vypočítá v souladu s jednou z níže uvedených tří metod, kterou určí příslušné orgány v souladu s vnitrostátními právními předpisy:

Metoda A

Kapitál platební instituce musí dosahovat výše odpovídající nejméně 10 % fixních režijních nákladů této platební instituce za předcházející rok. Příslušné orgány mohou tento požadavek upravit v případě, že v obchodech platební instituce došlo od předchozího roku k podstatné změně. V případě platební instituce, která ke dni výpočtu podniká méně než jeden rok, musí kapitál dosahovat výše odpovídající nejméně 10 % odpovídajících fixních režijních nákladů předpokládaných v obchodním plánu tohoto podniku, pokud příslušné orgány nevyžadují úpravu tohoto plánu.

Metoda B

Kapitál platební instituce musí dosahovat výše odpovídající nejméně součtu níže uvedených prvků vynásobenému faktorem navýšení k podle odstavce 2, kde objem plateb (OP) představuje jednu dvanáctinu celkové částky platebních transakcí provedených platební institucí v předcházejícím roce:

a) 4,0 % z části OP do výše 5 milionů EUR

plus

b) 2,5 % z části OP převyšující 5 milionů EUR a nepřesahující 10 milionů EUR

plus

c) 1 % z části OP převyšující 10 milionů EUR a nepřesahující 100 milionů EUR

plus

d) 0,5 % z části OP převyšující 100 milionů EUR a nepřesahující 250 milionů EUR

plus

e) 0,25 % z části OP převyšující 250 milionů EUR.

Metoda C

Kapitál platební instituce musí dosahovat výše odpovídající nejméně příslušnému ukazateli vymezenému v písmenu a), vynásobenému koeficientem násobení podle písmene b) a znovu vynásobenému faktorem navýšení k podle odstavce 2:

a) Příslušný ukazatel je součtem těchto položek:

– úrokové výnosy,

– úrokové náklady,

– výnosy z poplatků a provizí a

– ostatní provozní výnosy.

Každá položka je do součtu zahrnuta s příslušným kladným nebo záporným znaménkem. Mimořádné a nepravidelné výnosy nesmějí být ve výpočtu příslušného ukazatele použity. Výdaje na outsourcing služeb poskytovaných třetími stranami mohou příslušný ukazatel snížit, pokud dané výdaje vznikly u podniku, který podléhá dohledu podle této směrnice. Příslušný ukazatel se vypočítá na základě dvanácti měsíčních sledování ke konci předchozího účetního období. Příslušný ukazatel se vypočte za předchozí účetní období. Nicméně kapitál vypočtený podle metody C nesmí klesnout pod 80 % průměrné hodnoty příslušného ukazatele za předchozí tři účetní období. Nejsou-li k dispozici auditované údaje, lze použít obchodní odhady.

b) Koeficient násobení činí:
i) 10 % z části příslušného ukazatele do výše 2,5 milionů EUR,
ii) 8 % z části příslušného ukazatele v rozpětí od 2,5 milionů EUR do 5 milionů EUR,
iii) 6 % z části příslušného ukazatele v rozpětí od 5 milionů EUR do 25 milionů EUR,
iv) 3 % z části příslušného ukazatele v rozpětí od 25 milionů EUR do 50 milionů EUR,
v) 1,5 % z části příslušného ukazatele nad 50 milionů EUR.

2. Faktor navýšení k, který se používá v metodách B a C, činí:

a) 0,5, poskytuje-li platební instituce pouze platební službu uvedenou v bodě 6 přílohy;

b) 0,8, poskytuje-li platební instituce platební službu uvedenou v bodě 7 přílohy;

c) 1, poskytuje-li platební instituce některou z platebních služeb uvedených v bodech 1 až 5 přílohy.“

10 Příloha směrnice 2007/64, nadepsaná „Platební služby (čl. 4 bod 3)“, uvádí seznam činností, které jsou považovány za platební služby:

„1. Služby umožňující vložení hotovosti na platební účet, jakož i veškeré operace nutné pro vedení platebního účtu.

2. Služby umožňující výběry hotovosti z platebního účtu, jakož i veškeré operace nutné pro vedení platebního účtu.

3. Provádění platebních transakcí, včetně převodu peněžních prostředků, na platebním účtu vedeném u poskytovatele platebních služeb uživatele nebo u jiného poskytovatele platebních služeb:

– provádění inkasa, včetně jednorázového inkasa,

– provádění platebních transakcí prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku,

– uskutečňování převodů, včetně trvalých příkazů.

4. Provádění platebních transakcí, u nichž se peněžní prostředky čerpají z úvěru pro uživatele platebních služeb:

– provádění inkasa, včetně jednorázového inkasa,

– provádění platebních transakcí prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku,

– uskutečňování převodů, včetně trvalých příkazů.

5. Vydávání nebo pořizování platebních prostředků.

6. Poukazování peněz.

7. Provádění platebních transakcí, kdy je souhlas plátce s provedením platební transakce dáván pomocí jakéhokoliv telekomunikačního, digitálního nebo informačně technologického zařízení a platba je provedena ve prospěch provozovatele dané telekomunikační nebo informačně technologické soustavy nebo sítě, který jedná výlučně jako zprostředkovatel mezi uživatelem platebních služeb a dodavatelem zboží nebo služeb.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

11 Paysera je litevská společnost, která je držitelkou licencí instituce elektronických peněz a platební instituce, udělených Lietuvos bankas (Litevská banka), které ji opravňují vydávat elektronické peníze a poskytovat služby spojené s vydáváním těchto peněz, jakož i jiné platební služby.

12 Po provedení kontroly činnosti společnosti Paysera uskutečněné Radou pro dohled Litevské banky oznámila Litevská banka prostřednictvím napadeného rozhodnutí této společnosti varování a uložila jí, aby ukončila porušování pravidel pro výpočet kapitálu institucí elektronických peněz.

13 Rada pro dohled Litevské banky totiž odmítla uznat za platební služby spojené s vydáváním elektronických peněz následující činnosti, které vykonává žalobkyně v původním řízení:

– platby (převody) uskutečňované držitelem elektronických peněz z jeho účtu elektronických peněz vedeného u instituce elektronických peněz na účty třetích osob založené u úvěrových institucí (dále jen „služba I“);

– příjem plateb za zboží a (nebo) služby dodané nebo poskytnuté klienty (obchodníky) instituce elektronických peněz, kteří jsou majiteli účtů elektronických peněz, od osob nabývajících toto zboží nebo služby, jež se neúčastní systému elektronických peněz (dále jen „služba II“).

14 Poté, co žaloba podaná proti napadenému rozhodnutí byla rozhodnutím Vilniaus apygardos administracinis teismas (Regionální správní soud ve Vilniusu, Litva) ze dne 13. ledna 2016 zamítnuta, podala žalobkyně v původním řízení kasační opravný prostředek u Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litevský nejvyšší správní soud).

15 Předkládající soud se zamýšlí nad otázkou, zda služby I a II musí být kvalifikovány jako „platební služby spojené s vydáváním elektronických peněz“, či nikoliv.

16 Za těchto podmínek se Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litevský nejvyšší správní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Má být čl. 5 odst. 2 ve spojení s čl. 6 odst. 1 písm. a) směrnice [2009/110] vykládán v tom smyslu, že za okolností projednávané věci jsou za platební služby spojené (či nespojené) s vydáváním elektronických peněz považovány:

a) platební transakce, kdy na žádost (příkaz) držitele elektronických peněz adresovanou instituci elektronických peněz (vydavateli) jsou elektronické peníze (peněžní prostředky, které mají být vyměněny zpět) převedeny ve výši odpovídající jejich jmenovité hodnotě na bankovní účet třetí osoby, a

b) platební transakce, kdy kupující (plátce) zboží a (nebo) služeb na pokyn prodávajícího převede (zaplatí) peněžní prostředky za zboží a (nebo) služby instituci elektronických peněz (vydavatele elektronických peněz), která po obdržení těchto peněžních prostředků vydá elektronické peníze ve prospěch prodávajícího (držitele elektronických peněz), a to ve výši odpovídající jmenovité hodnotě obdržených prostředků?“

K předběžné otázce

17 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 5 odst. 2 směrnice 2009/110 musí být vykládán v tom smyslu, že služby poskytované institucemi elektronických peněz v rámci takových platebních transakcí, jako jsou transakce, o něž jde ve věci v původním řízení, představují činnosti spojené s vydáváním elektronických peněz.

18 V této souvislosti je třeba připomenout, že v souladu s článkem 5 této směrnice jsou instituce elektronických peněz povinny dodržovat určité požadavky týkající se kapitálu.

19 Z článku 5 odst. 2 a 3 uvedené směrnice zejména vyplývá, že pokud jde o činnosti vydávání elektronických peněz, požadavky na kapitál instituce elektronických peněz se vypočítají podle metody D a musí činit nejméně 2 % průměru elektronických peněz v oběhu.

20 Naproti tomu, co se týče činností, které nejsou spojené s vydáváním elektronických peněz, a proto představují platební služby ve smyslu čl. 4 bodu 3 směrnice 2007/64, požadavky na kapitál instituce elektronických peněz se vypočítají podle jedné ze tří metod (A, B nebo C) stanovených v čl. 8 odst. 1 a 2 této směrnice.

21 Z uvedeného vyplývá, že s přihlédnutím k částkám kapitálu vztahujícím se ke každé z těchto metod, je instituce elektronických peněz povinná disponovat vyšším kapitálem, když k jeho výpočtu dochází podle metod A, B nebo C, než když je počítán podle metody D.

22 Je tedy třeba konstatovat, že čl. 5 odst. 2 a 3 směrnice 2009/110 zavádí, co se týče platebních služeb spojených s vydáváním elektronických peněz, výjimku z pravidel týkajících se kapitálu, stanovených směrnicí 2007/64, jestliže jsou tyto služby spojené s činností vydávání elektronických peněz.

23 Pro účely určení, zda služby, o které jde ve věci v původním řízení, představují činnosti spojené s vydáváním elektronických peněz, je tedy třeba určit, zda jsou tyto služby samotnou svou podstatou spojené s vydáváním nebo zpětnou výměnou elektronických peněz.

24 Pojem „vydávání elektronických peněz“ není směrnicí 2009/110 definován, tato směrnice v čl. 2 odst. 2 pouze upřesňuje, že pojem „elektronické peníze“ musí být chápán jako elektronicky, a to i magneticky, uchovávaná peněžní hodnota vyjádřená pohledávkou za vydavatelem, vydaná proti přijetí peněžních prostředků za účelem provádění platebních transakcí vymezených v čl. 4 bodu 5 směrnice 2007/64 a přijímaná jinou fyzickou či právnickou osobou, než je vydavatel elektronických peněz.

25 Článek 4 bod 5 směrnice 2007/64 definuje platební transakci jako úkon uložení, převodu nebo výběru peněžních prostředků, ať už z podnětu plátce, nebo příjemce, bez ohledu na jakékoli související povinnosti mezi plátcem a příjemcem. Navíc, jak vyplývá z čl. 4 bodu 3 této směrnice ve spojení s přílohou uvedené směrnice, provedení platební transakce, včetně převodu peněžních prostředků na platební účet, představuje platební službu.

26 Mimoto je třeba uvést, že čl. 11 odst. 2 směrnice 2009/110 ukládá vydavatelům elektronických peněz, aby na žádost držitele elektronických peněz provedli kdykoli zpětnou výměnu peněžní hodnoty držených elektronických peněz ve výši odpovídající jejich jmenovité hodnotě.

27 Pokud jde o pojem „zpětná výměna“, který není směrnicemi 2007/64 a 2009/110 definován, tato spočívá v konverzi elektronických peněz ve výši odpovídající jejich jmenovité hodnotě a následném vyplacení prostředků na příkaz držitele elektronických peněz. V této souvislosti není těmito směrnicemi vyžadováno, aby tyto prostředky byly vloženy na účet majitele elektronických peněz nebo na účet třetí osoby.

28 Vzhledem k tomu, že vydávání elektronických peněz zakládá bezpodmínečně a automaticky právo na zpětnou výměnu, zahrnuje pojem „platební služba spojená s vydáváním elektronických peněz“ také zpětnou výměnu elektronických peněz ve smyslu čl. 5 odst. 2 směrnice 2009/110.

29 Platební služba poskytovaná s cílem umožnit zpětnou výměnu ve výši odpovídající jmenovité hodnotě elektronických peněz tedy představuje činnost spojenou s vydáváním elektronických peněz.

30 K tomu, aby bylo možné určit, zda služby, o které jde ve věci v původním řízení, představují platební služby spojené s vydáváním elektronických peněz, je třeba tudíž určit, zda poskytování těchto služeb vede k vydávání nebo zpětné výměně elektronických peněz v rámci jedné a téže platební transakce.

31 V tomto ohledu spočívá služba I v platební transakci, prostřednictvím níž instituce elektronických peněz vymění na pokyn držitele elektronických peněz peněžní prostředky zpět ve výši odpovídající jejich jmenovité hodnotě a převede je na bankovní účet třetí osoby.

32 Jestliže jsou peněžní prostředky vyměněny zpět výlučně za účelem jejich převodu a v rámci jedné a téže platební transakce, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu, lze takovou službu, jako je služba I, považovat za spojenou s vydáváním elektronických peněz ve smyslu čl. 5 odst. 2 směrnice 2009/110.

33 Pokud jde o službu II, ta spočívá v transakci, prostřednictvím níž osoba nakupující zboží nebo služby převede na pokyn prodávajícího za nakoupené zboží nebo služby peněžní prostředky na instituci elektronických peněz, která po obdržení těchto peněžních prostředků vydá elektronické peníze ve prospěch prodávajícího (držitele elektronických peněz).

34 S výhradou ověření, které bude muset provést předkládající soud, je taková služba, jako je služba II také přímo spojená s vydávání elektronických peněz, neboť převod peněžních prostředků vede automaticky k vydání elektronických peněz, a to v rámci jediné platební transakce. Převod peněžních prostředků je tudíž spojen s vydáváním elektronických peněz.

35 S ohledem na výše uvedené, je třeba na položenou otázku odpovědět, že čl. 5 odst. 2 směrnice 2009/110 musí být vykládán v tom smyslu, že služby poskytované institucemi elektronických peněz v rámci takových platebních transakcí, jako jsou transakce, o něž jde ve věci v původním řízení, představují činnosti spojené s vydáváním elektronických peněz ve smyslu tohoto ustanovení, pokud tyto služby vedou k vydání nebo zpětné výměně elektronických peněz v rámci jedné a téže platební transakce.

K nákladům řízení

36 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Článek 5 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES, musí být vykládán v tom smyslu, že služby poskytované institucemi elektronických peněz v rámci takových platebních transakcí, jako jsou transakce, o něž jde ve věci v původním řízení, představují činnosti spojené s vydáváním elektronických peněz ve smyslu tohoto ustanovení, pokud tyto služby vedou k vydání nebo zpětné výměně elektronických peněz v rámci jedné a téže platební transakce.

Podpisy.